

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 4 maart 2011 in zaken
nrs. 11/4502, 11/4504, 11/4507 en 11/4509 in het geding tussen:

(hierna: vreemdeling 1) en i (hierna: vreemdeling 2), mede
voor haar minderjarig kind (hierna samen: de vreemdelingen)

en

de minister.

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 7 februari 2011 heeft de minister, voor zover thans van belang, aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 4 maart 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Hetgeen in het hogerberoepsschrift onder 4.1 is aangevoerd kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), met dat oordeel volstaan.
3. Subsidiair betoogt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat, nu de staatssecretaris de vreemdelingen artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 niet langer tegenwerpt, hij de beoordeling of de asielrelazen geloofwaardig zijn ten onrechte heeft verricht aan de hand van de maatstaf of van die relazen positieve overtuigingskracht uitgaat. Daartoe voert de staatssecretaris aan dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat in de besluiten van 7 februari 2011 is beoordeeld of de asielrelazen op hoofdlijnen geloofwaardig kunnen worden geacht en dat hij aldus het beoordelingskader heeft toegepast zoals dat is voorgeschreven in artikel 3.35, derde lid, van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (hierna: het VV 2000).
 - 3.1. Ingevolge artikel 3.35, derde lid, aanhef en onder c, van het VV 2000 wordt aan de verklaringen van de vreemdeling de eis gesteld dat deze samenhangend en aannemelijk zijn, en niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn aanvraag.

Ingevolge artikel 3.35, derde lid, aanhef en onder e, is vereist dat

vast is komen te staan dat de verklaring in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

3.2. Dat de staatssecretaris in de besluiten van 7 februari 2011 zijn standpunt over de geloofwaardigheid van de asielrelazen mede heeft gebaseerd op zijn overwegingen in de voornemens daartoe betekent, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, niet dat de staatssecretaris er geen blijk van heeft gegeven dat hij het in artikel 3.35, derde lid, van het VV 2000 neergelegde beoordelingskader heeft gehanteerd. De staatssecretaris heeft zich in die besluiten uitdrukkelijk op het standpunt gesteld dat hetgeen in de voornemens over de omstandigheid, bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, en het kader van de positieve overtuigingskracht is vermeld, komt te vervallen. Vervolgens heeft de staatssecretaris in de besluiten nader gemotiveerd waarom hij de asielrelazen van de vreemdelingen ongeloofwaardig acht. Hun verklaringen zijn niet op hoofdlijnen consistent en passen niet in hetgeen uit objectieve bron bekend is over de situatie in het land van herkomst. Anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen kan uit de door hem weergegeven bewoordingen evenmin worden geconcludeerd dat de staatssecretaris een onjuist beoordelingskader heeft gehanteerd. De omstandigheid dat die bewoordingen niet letterlijk overeenstemmen met het bepaalde in artikel 3.35, derde lid, aanhef en onder c, van het VV 2000 is onvoldoende om die conclusie te kunnen dragen.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen voor het overige is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de besluiten van 7 februari 2011 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

5. In beroep betogen de vreemdelingen dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hun asielrelazen ongeloofwaardig zijn. Daartoe voeren zij aan dat de staatssecretaris zijn standpunt dat hun verklaringen, onder meer over het incident in december 2010 (hierna: het incident) waarbij vreemdeling 2 door een oud-werkgever van vreemdeling 1 is belaagd, tegenstrijdigheden en onvolkomenheden bevatten, ondeugdelijk heeft gemotiveerd.

5.1. De staatssecretaris heeft zich in de besluiten van 7 februari 2011, gelezen in samenhang met de gedeeltelijk ingelaste voornemens daartoe, op het standpunt gesteld dat de vreemdelingen tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over het incident dat voor hen de aanleiding vormde om Servië te verlaten. Daarbij heeft de staatssecretaris van belang geacht dat de vreemdelingen verschillend hebben verklaard over het moment dat het incident zou hebben plaatsgevonden, de aanwezigheid van vreemdeling 1 en zijn zoon daarbij en het al dan niet hebben gedaan van aangifte bij de politie.

5.2. In de besluiten heeft de staatssecretaris toegelicht waarom hij zich op het standpunt stelt dat hetgeen de vreemdelingen ter verklaring van de geconstateerde tegenstrijdigheden over het incident hebben aangevoerd,

geen aanleiding geeft voor de conclusie dat de asielrelazen geloofwaardig zijn. Die toelichting in aanmerking genomen heeft de staatssecretaris, anders dan de vreemdelingen stellen, de besluiten deugdelijk gemotiveerd. Nu het incident volgens de vreemdelingen de aanleiding vormde om hun land van herkomst te verlaten en de verklaringen daarover op essentiële onderdelen tegenstrijdigheden bevatten, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hun asielrelazen ongeloofwaardig zijn.

De beroepsgronden falen reeds hierom.

6. De beroepen zijn ongegrond.
7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 4 maart 2011 in zaken nrs. 11/4502 en 11/4507;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.W.M. Bijloos, leden, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

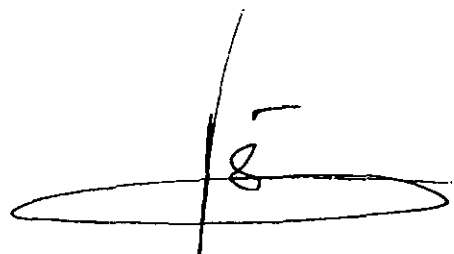
w.g. Zwinkels
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 november 2012

309-657.

Verzonden: 19 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser